

LXX	Vulgate	MT
5:1 Καὶ Ναϊμαν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθαυμασμένος πρόσωπῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ· καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύι, λελεπρωμένος.	5:1 Naaman (+ autem C) princeps militiae regis Syriae erat vir magnus apud dominum suum et honoratus per illum enim dedit Dominus salutem Syriae erat autem vir fortis et dives sed leprosus	5:1 וְנַעֲמָן שַׂר־צָבָא מְלֹךְ־אַרְם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לְפָנָי אֲדֹנָיו וַיִּשָּׂא פָנָיִם כִּי־כֹ נָתַן־יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאַרְם וְהָאִישׁ הָיָה גִבּוֹר תֵּיל מְצַרְעֵי:
5:2 καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι καὶ ἠχμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ἰσραηλ νεάνιδα μικράν, καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναϊμαν.	5:2 porro de Syria egressi fuerant latrunculi et captivam duxerant de terra Israhel puellam parvulam quae erat in obsequio uxoris Naaman	5:2 וְאַרְם יָצְאוּ גְדוּלִים וַיִּשְׁכּוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַעֲבָרָה קְטַנָּה וַתְּהִי לְפָנָי אִשְׁתׁ נַעֲמָן:
5:3 ἡ δὲ εἶπεν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς Ὁφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρεία, τότε ἀποσυναΐξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.	5:3 quae ait ad dominam suam utinam fuisset dominus meus ad prophetam qui est in Samaria profecto curasset eum a lepra quam habet	5:3 וַתֹּאמֶר אֶל־גְּבַרְתָּהּ אַחֲלִי אֲדֹנָי לְפָנָי הַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּשַׁמְרוֹן אִזּוּ יֵאָסֶף אֹתוֹ מְצַרְעָתוֹ:
5:4 καὶ εἰσήλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν Οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραηλ.	5:4 ingressus est itaque Naaman ad dominum suum et nuntiavit ei dicens sic et sic locuta est puella de terra Israhel	5:4 וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כֹּזָאת וְכֹזָאת דִּבְרָה הַנְּעֻרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:
5:5 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναϊμαν Δεῦρο εἴσελθε, καὶ ἐξαποστειλῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ· καὶ ἐπορευθήη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἐξακισχιλίους χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς.	5:5 dixitque ei rex Syriae vade et mittam litteras ad regem Israhel qui cum profectus esset et tulisset secum decem talenta argenti et sex milia aureos et decem mutatoria vestimentorum	5:5 וַיֹּאמֶר מְלֹךְ־אַרְם לְךָ־בֹא וְאַשְׁלַחְתָּה סֶפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֶשְׂרִי כַפְרֵי־כֶסֶף וְשָׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֶשְׂרִי חֲלִיפֹת בְּגָדִים:

<p>5:6 και ἤνεγκεν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραηλ λέγων Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ, ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ Ναιμαν τὸν δοῦλόν μου, καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.</p>	<p>5:6 detulit litteras ad regem Israhel in haec verba cum acceperis epistolam hanc scito quod miserim ad te Naaman servum meum ut cures eum a lepra sua</p>	<p>5:6 וַיָּבֵא הַסֹּפֵר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֹּפֵר הַזֶּה אֵלָיךָ הֲנִיָּה שְׁלַחְתִּי אֵלָיךָ אֶת־נַעֲמָן עַבְדִּי וְאִסְפֹתוּ מִצְרַעְתּוֹ:</p>
<p>5:7 και ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραηλ τὸ βιβλίον, διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν Μὴ θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς με ἀποσυνάξει ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ; ὅτι πλην γινώτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός με.</p>	<p>5:7 cumque legisset rex Israhel litteras scidit vestimenta sua et ait numquid Deus (+ ego !c) sum ut occidere possim et vivificare quia iste misit ad me ut curem hominem a lepra sua animadvertite et videte quod occasiones quaerat adversum me</p>	<p>5:7 וַיְהִי כִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֹּפֵר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הֲאֵלֵהִים אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיֹת כִּי־זֶה שְׁלַח אֵלַי לְאַסֹּף אִישׁ מִצְרַעְתּוֹ כִּי אֶדְעוּ־נָא וְרָאוּ כִי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי:</p>
<p>5:8 και ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ελισαιε ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραηλ λέγων "Ἰνα τί διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου; ἐλθέτω δὴ πρὸς με Ναιμαν καὶ γινώτω ὅτι ἔστιν προφήτης ἐν Ἰσραηλ.</p>	<p>5:8 quod cum audisset Heliseus vir Dei scidisse videlicet regem Israhel vestimenta sua misit ad eum dicens quare scidisti vestimenta tua veniat ad me et sciat esse prophetam in Israhe</p>	<p>5:8 וַיְהִי כַשְׁמַע אֶלְיִשָׁע אִישׁ־הָאֱלֹהִים כִּי־קִרַע מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קִרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יְבֹא־נָא אֵלַי וַיֵּדַע כִּי יֵשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל:</p>
<p>5:9 και ἦλθεν Ναιμαν ἐν ἵπῳ καὶ ἄρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ελισαιε.</p>	<p>5:9 venit ergo Naaman cum equis et curribus et stetit ad ostium domus Helisei</p>	<p>5:9 וַיָּבֵא נַעֲמָן בְּסוּסָיו/בְּסוּסָיו וּבְרֶכָבוֹ וַיַּעֲמֵד בְּתַח־הַבַּיִת לְאֵלְיִשָׁע:</p>
<p>5:10 και ἀπέστειλεν Ελισαιε ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων Πορευθεὶς λουσαί ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοι, καὶ καθαρισθήσῃ.</p>	<p>5:10 misitque ad eum Heliseus nuntium dicens vade et lavare septies in Iordane (-em CD\$F&) et recipiet sanitatem caro tua atque mundaberis</p>	<p>5:10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֶלְיִשָׁע מִלְאַךְ לֵאמֹר הֲלוֹךְ וְרַחֲצֵתָ שֶׁבַע־פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיָשָׁב בְּשָׂרְךָ לָךְ וטְהָרָה:</p>

<p>5:11 και ἐθυμώθη Ναιμαν και ἀπήλθεν και εἶπεν Ἴδου δὴ ἔλεγον ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με και στήσεται και ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ και ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον και ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν·</p>	<p>5:11 iratus Naaman recedebat dicens putabam quod egrederetur ad me et stans invocaret nomen Domini Dei sui et tangeret manu sua (-um -am R) locum leprae et curaret me</p>	<p>5:11 וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלֶךְ וַיֹּאמֶר הֲיֵה אֲמַרְתִּי אֵלַי אִי יֵצֵא יְצוּא וְעָמַד וְקָרָא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהָיו וְהִנִּיף יָדוֹ אֶל־הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמְּצָרָע:</p>
<p>5:12 οὐχὶ ἀγαθὸς Αβανα και Φαρφαρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ Ἰορδάνην και πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραηλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς και καθαρισθήσομαι; και ἐξέκλινεν και ἀπήλθεν ἐν θυμῷ.</p>	<p>5:12 numquid non meliores sunt Abana et Pharphar fluvii Damasci omnibus aquis Israhel ut laver in eis et munder cum ergo vertisset se et abiret indignans</p>	<p>5:12 הֲלֹא טוֹב אַבְנָה/אַמְנָה וּפַרְפָּר נְהַרֹת דְּמִשְׁקָא מִכָּל מִימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא־אֲרַתֵּן בָּהֶם וְטַהַרְתִּי וַיִּפֹּן וַיֵּלֶךְ בְּחִמָּה:</p>
<p>5:13 και ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ και ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν Μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ, οὐχὶ ποιήσεις; και ὅτι εἶπεν πρὸς σέ Λοῦσαι και καθαρίσθητι.</p>	<p>5:13 accesserunt ad eum servi sui et locuti sunt ei pater (+ et !e) si rem grandem dixisset tibi propheta certe facere debueras quanto magis quia nunc dixit tibi lavare et mundaberis</p>	<p>5:13 וַיִּגִּשׁוּ עֲבָדָיו וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דִּבֶּר גְּדוֹל הַנְּבִיא דִּבֶּר אֵלָיךְ הֲלֹא תַעֲשֶׂה וְאַף כִּי־אָמַר אֵלָיךְ רַתֵּן וְטַהַר:</p>
<p>5:14 και κατέβη Ναιμαν και ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκι κατὰ τὸ ρῆμα Ελισαιε, και ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ, και ἐκαθαρίσθη.</p>	<p>5:14 descendit et lavit in Iordane septies iuxta sermonem viri Dei et restituta est caro eius sicut caro pueri parvuli et mundatus est</p>	<p>5:14 וַיֵּרֵד וַיִּטְבַּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים כַּדְּבַר אֵישׁ הָאֲלֹהִים וַיָּנֹשׁ בְּשָׂרוֹ כַּבְּשָׂר נַעַר קָטָן וַיִּטְהַר:</p>